

holdelse. For det Første viste den ærede sidste Taler os det store Antal Disciple, der strømmede til denne Skole, og hvoraf en stor Mængde ikke kom, fordi de kunde vente Friplads. Her maa jeg strax gjøre opmærksom paa, at hvorrig en Mand end er, er han dog ikke fri for, naar han har en fornem Fætter, at vente paa en Friplads for sin Søn. Rig og rig ere to meget forskjellige Ting; der er mangen En — og jeg tør sige, at jeg blandt dem, som jeg kjender, vilde kunne nævne Flere — som med store Indtægter er fattig og godt kunde tage imod en Friplads for sin Søn, og naar han daglig føler Trang og har Vanstuelighed ved at udrede Betalingen, ønsker han naturligtvis at faae Pladsen. Har man nu en Onkel eller Fætter, som kan skaffe den, saa vil med al Respekt for den kongelig ansatte Rector denne Rector, naar der kommer en høiere staaende Person og gjør ham opmærksom paa, hvor trængende Bedkommende er, komme til den Erkjendelse, at man bør hjælpe denne Fader, som ønsker, at Sønnen skal gaae den samme Vej som han selv, og at denne Søn, der ønsker at gaae den samme Vej som Faderen, eftersom det har været en meget heldbringende Vej, altsaa bør have Fripladsen; thi faaer han den ikke, maa han gaae i Urtekræmmerløse. For altsaa, at vedde dette unge Menneſte, der maaffee ikke engang gav Haab om at kunne blive en god Urtekræmmer, holder man ham fast i Skolen, thi er han blot nogenlunde flittig og stikkelig, er man sikker paa, at han nok bliver til Noget. Jeg skal altsaa lade det staae fast, at der er en Tilstrømning til Metropolitan-skolen, af Betragtninger, der hidrøre fra Skolen selv, idet der er flere end det ærede Medlem og andre Medlemmer, som holde denne Skole for at indeholde noget Normalt. Vi vare sidst, da dette Ord var for, ikke ganske enige. Det ærede Medlem vilde ikke have, at Normal-skole skulde bethyde Mønster-skole og endnu mindre Mester-skole, men Noget maa dog „normal“ bethyde. Derfor jeg nu sagde, at det var en Regelskole, er saa det ærede Medlem tilfreds dermed. (Afbrydelse af Udsig.) Sa jeg har ingen Forklaring faaet derover, men jeg tror, at jeg tør give den Forklaring, at Metropolitan-skolen enten maa være en Mønster-skole, en

Model-skole, en Mester-skole eller en Regelskole, en Skole, der, ja jeg tror endog saa, at det ærede Medlems Forklaring, er Representant for en middelmaadig god Skole. Det kan gjerne være, sagde han, at der imellem de private Skoler var nogle, der gik forud for Metropolitan-skolen, lykkedes bedre, men paa den anden Side maatte man lægge Mærke til, at der ogsaa var andre, der, naar de ikke havde denne Normal-skole for Side og der herigjennem var en Concurrence med denne Normal-skole tilstede, vilde synke lavere ned, hvorimod det laa i Metropolitan-skolens Natur at holde sig, om ikke paa det allerbedste Punkt, saa dog ikke trykket ned til det Maadelige; altsaa en middelmaadig Skole er den, bliver den, det ligger i dens Natur. Nu skulle vi see, hvorvidt den kan blive det, og hvorvidt dette ikke ligger i Strid med de Udsigter, som ærede Medlemmer give til at skaffe denne Skole til at blive billigere. Hvad er det, man har sagt, der gjorde Skolen dyr? Det, der gjorde den dyr — det sagde saavel den ærede Minister, som det ærede Medlem — laa for en væsentlig Deel deri, at den havde Lærere, der havde ient saalænge i Lærerstand, at de havde de høieste Lønninger. (En Stemme: Alderstillsæg.) Sa de, der have Alderstillsæg, have de høiere Lønninger; men har man ikke nogen For-modning om, at det at tjene i længere Tid som Lærer gjør Læreren dueligere og dygtigere, saa har man Uret i at binde dem til Skolefaget ved at give Alderstillsæg, thi dette er givet under den Forudsætning, at det ved Skolefaget, som næsten ved ethvert andet Fag, gaaer saaledes til, at selv den, der optræder som Lærer, er i de første Aar mindre stikket til at undervise; det at være en god Lærer bestaaer nemlig i to Ting, den ene at være i Besiddelse af Kundskaber, og den anden, at forstaae at meddele dem. Denne Meddelelseskunst skal erhverves, og hvis Metropolitan-skolen har noget Fortrin i denne Henseende, ligger dette da ikke netop deri, at der ved den altid findes de ældre Lærere; ifald disse altsaa bleve tagne bort, saa bortfalder derved i det Mindste den ostensibele, den synlige Grund for, at denne Skole skulde være bedre end de andre. Altsaa: enten maa den ærede Minister og det